

Katecheze 24/8 – Pravdy víry

1. Věřím v Boha Otce všemohoucího - 5. Stvořitele člověka

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. Ta podobnost mezi člověka s Bohem spočívá v tom, že Bůh nám dal **rozum a svobodnou vůli**. Člověk je schopen podobně jako Bůh poznávat sebe, ostatní stvořené věci a dokonce i Boha a vést s ním dialog, hovořit s ním. Má také jako Bůh i schopnost něco tvořit, a tak spolupracovat s Bohem na stvořitelském díle. A také může něco chtít nebo odmítat, poznávat dobro a zlo a volit mezi nimi.

Věříme, že **člověk je cílem Božího stvoření**. Že Bůh stvořil všechno pro člověka a člověka proto, aby miloval Boha, spolupracoval s ním, a tak k Bohu směřoval celé stvoření.

Podle Písma **všichni lidé pocházejí od Boha, proto všichni mají stejnou důstojnost a jsou si navzájem bratry**, bez ohledu na svou barvu, jazyk národnost nebo jakékoli jiné rozdíly mezi nimi. Jako bratři před Bohem máme jedni za druhé zodpovědnost a jsme povinni si pomáhat. U křesťana je tato povinnost umocněna tím, že na křtu svobodně a dobrovolně vyznal, že tuto svou zodpovědnost uznává a je ochoten plnit.

Člověk je jednotou duše a těla.

Duší je v Písmu označován lidský život, celá lidská osoba, nebo také to nejniternejší a nejcennější v člověku, duchový princip, jímž je člověk zvláště podoben Bohu. Církev učí, že duše pochází přímo od Boha a ve smrti nezaniká. Díky duši jsme vnímaví na Boha a jeho ideály a díky ní je člověk schopen pro tyto ideály dobra a pravdy obětovat i své tělo.

Tělo, hmotná složka člověka, v sobě zahrnuje prvky hmotného světa. Tyto v něm dosahují svého vrcholu a pozvedají hlas ke svobodnému chválení Stvořitele. Proto člověk nesmí pohrdat svým tělem, ale musí ho pokládat za dobré a hodné úcty, poněvadž bylo stvořeno Bohem a posledního dne má být vzkříšeno.

Člověk byl stvořen jako muž a žena. Bůh je stvořil jednoho pro druhého, aby si byli navzájem oporou a pomocí. Každý z nich totiž odráží část Boží nekonečné dokonalosti. Zvláště by se měli doplňovat v dokonalosti otcovské a mateřské lásky.

Oba jsou společně **povoláni ke správcovství země**. Tato svrchovanost ale nesmí být svévolná nebo destruktivně panovačná, ale jsou povoláni, aby měli účast na Boží prozřetelnosti vůči ostatním tvorům podle příkladu Stvořitele, který „miluje všechno, co je“. Z toho vyplývá jejich zodpovědnost za svět, který jim Bůh svěřil.

První člověk byl stvořen nejen jako dobrý, ale byl postaven do přátelství se svým Stvořitelem a do harmonie se sebou a okolním tvorstvem. Kdyby člověk v tomto původním přátelství s Bohem zůstal, neměl trpět a snad ani zemřít. Člověk neměl podléhat sobectví s jeho projevy - touhou po požitcích, majetku a sebeprosazení na úkor jiných. Hříchem však člověk tuto harmonii prvotní spravedlnosti, zamýšlenou Bohem, ztratil.

Úkol pro mladší děti: Nakresli, v čem bys chtěl s Bohem spolupracovat na jeho stvořitelském díle.

Úkol pro starší děti: Napiš, v čem bys chtěl s Bohem spolupracovat na jeho stvořitelském díle.

Podepsané úkoly odevzdejte při příští nedělní mši sv. na stolek s obětními dary vzadu v kostele.